

Przy tém Baranka jedzeniu

Ad regias - Pieśń na Niedzielę pierwszą po Wielkiejnocy, t. j. Przewodną

T.Klonowski, 1867, pieśń 201, str. 418

1. Przytém Ba - ran - ka je - dzie-niu, U - bra - ni w bia - lém o - dzie - niu,

Prze-byw - szy bród Czer-wo - ne - go mo - rza Chwał-my Pa - na swe - go.

2. Którego my uwielbioném, - Ciałem na krzyżu pieczoném, - I krwią przenajświętszą Jego,
- Żyjem ku czci Boga swego.
3. Ten wieczór bronił nas zgoła - Od burzącego Anioła; - Ten złożył z karku naszego,
- Jarzmo króla okrutnego.
- 4 Wielkanoc nasza Chrystus Pan, - Baranek już ofiarowan; - Jego ciało nie zmazane,
- Bez kwasu ofiarowane.
5. O ofiario godna chwały, - Przez Cię piekła poniszcząły - Przez Cię człowiek odkupiony,
- Od śmierci w żywot wrócony.
6. Gdy Chrystus śmierci pozbywszy, - Z czartem wojnę odprawiwszy, - Tyrana więzieniem skrócił,
- Raj otworzył, Niebo wrócił.
7. Królu wieków królujący, - Stwórco świata wszechmogący, - Któryś jeszcze z przedwieczności,
- Syn z Ojcem był w swój jedności.
8. Tyś z początku świata tego - Adama stworzył pierwszego, - Któregoś ducbem ozdobnym
- Obdarzył sobie podobnym.
9. Tego szatan zwiódł nędznego, - Zdrajca narodu ludzkiego; - Aleś postać jego przyjął,
- Abyś mu go z mocy wyjął.
10. I wykupiłeś człowieka, - Jakoś był przejrzał od wieka, Ciałem się z nami zjednoczyć,
- A ku sobie nas przyłączyć.
11. Ciebie z Panny urodzony, - Lęka się świat na wsze strony; - Przez Cię i my wierzem stałe.
- Że wstaniem ku wiecznej chwale.
12. Tyś nas przez Chrzest z grzechów omył, - Czartowską władzę uskromił; - A wyzwoliwszy z więzienia,
- Uspokoileś sumienia.
13. Tyś raczył wytrwać krzyż srogi. - By nie zginał człek ubogi; - Odkupiłeś zdrowie jego.
Wylawszy swę krew dla niego.
14. Prosim Cię, Panie wszechmocny, - W ten czas święty Wielkanocny; - Racz nas uchronić każdego
- Przypadku niebezpiecznego.
15. Tobie bądź chwała samemu, - Panu zmartwychpowstałemu; - Co z Ojcem i z Duchem wiecznie
- Królujesz Boże społecznie. Amen!